

ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V KVĚTNU 2023

NALEZENÍ PÁNA JEŽÍŠE V CHRÁMĚ

sr. Urszula Kłusek, SAC

Maria, buď pozdravena! Je první sobota května, toho krásného jarního měsíce, který věnujeme Tobě, Maria, ve kterém Ti vyzpíváváme svou lásku a svou touhu být Ti stále blíž. Chceme Tě nejen milovat, ale skrýt se v Tobě, Maria, ve Tvém Neposkvrněném Srdci, ve Tvém lůně. Chceme se, Maria, v Tobě skrýt, abys nás hlídala a ochraňovala před hrozbami tohoto světa, před ohrožením víry, abychom nikdy neztratili Ježíše, abychom se nikdy nevzdálili od našeho Pána a Spasitele.

Ty, Maria, dobře znáš bolest srdce, jež ztratilo z očí Ježíše. Určitě chováš v paměti onu událost, která byla v růžencových tajemstvích nazvána pátým radostným tajemstvím: nalezení Pána Ježíše v chrámě. Ano, prožila jsi velkou radost spolu se sv. Josefem, když jste po třech dnech našli dvanáctiletého Ježíše v chrámě v Jeruzalémě, ale tuto radost předcházela velká bolest Tvého i Josefova srdce. Svatý Lukáš od Tebe, Maria, nepochybně uslyšel vyprávění o této události, a tak ve svém Evangelii napsal:

Jeho rodiče putovali každý rok do Jeruzaléma na velikonoční svátky. Když mu bylo dvanáct let, vydali se tam na svátky jako obvykle. A když ukončili sváteční dni a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpозorovali. V domnění, že je ve skupině (poutníků), ušli den cesty; (teprve potom) ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho (rodiče) uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: „Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali!“ Odpověděl jim: „Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?“ Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. (Lk 4, 41- 50)

Tak krátké vyprávění, a má tak bohatý obsah. Ona ztráta Ježíše nebyla ani Tvou vinou, Maria, ani Josefovou. Žili jste a chovali jste se tak jako všichni lidé té doby a obyčejů. Jako zbožní Izraelité jste aspoň jednou do roka putovali do chrámu v Jeruzalémě. Šli jste pěšky a k překonání bylo mnoho, až 147 kilometrů. Pouť trvala několik dní. Spolu s dvanáctiletým Ježíšem jste šli slavit paschu v jeruzalémském chrámě. Před dvanácti lety byl Ježíš v chrámě jako nemluvně. Právě tehdy jsi, Panno Maria, uslyšela od starce Simeona proroctví o meči bolesti, jenž probodne Tvoje srdce. Někdy přemýšlím, jestli jsi často myslela na slova tohoto proroctví, jestli jsi je často rozjíkala. Dřív, než šel Ježíš s Tebou do chrámu na svátek paschy ve věku dvanácti let, žil s Tebou a sv. Josefem obyčejným lidským životem. Takovým životem, jaký se vede v prostých rodinách zbožných lidí, kteří si těžkou prací vydělávají na obživu, kteří žijí vírou ve všednosti a

láskou ve své rodině. Láskou, kterou čerpají z Boha, z živého vztahu s všemohoucím Bohem, jehož poznávají v modlitbě, prostřednictvím Božího Slova a skrze události všedního života. Jednou jsem četl krásné rozjímání P. Silvana Faustiho SJ o Ježíšově životě v Nazaretu. Vracím se nyní k těmto slovům, protože právě tajemství Ježíšova života v Nazaretu mi zároveň odhaluje pravdu o Tvém srdci, Maria, a umožní mi hlouběji porozumět tomu, co jsi prožívala a co Ježíš chtěl Tebe i mě naučit tajemstvím svého opuštění Tebe, Matko, i sv. Josefa:

Nazaret podobně jako každé jiné tajemství Ježíšova života není ukrytím, ale zjevením Boha, všechna Evangelia říkají málo nebo dokonce nic o tomto období třiceti let Ježíšova života. V Nazaretu se Pán naučil přijímat lidskou něhu, být milován a sycen matčíným prsem; naučil se mluvit a používat různé předměty, chodit, hrát si a pracovat; naučil se sdílet s člověkem jeho minuty, hodiny, noci, dny, svátky, roční doby, léta, očekávání, těžkosti a lásku. V tichu, v práci, v poslušnosti, v jednotě s Marií a Josefem i se svými bratřenci se Bůh od člověka naučil všechny lidské činnosti a jednání. Tajemství Ježíšova života v Nazaretu zjevuje mimořádnou pravdu o naprostém přijetí našeho života Bohem. Ve všem se s námi spojil, když se stal jedním tělem s každou konkrétní lidskou skutečností. Nazaret je tajemství, jež osvobozuje celé stvoření z nedůležitosti toho, co je malé a omezené. V hranicích času se setkáváme s věčností, v hranicích prostoru nacházíme to, co je nekonečné.

Ticho Nazaretu je nejvýmluvnějším tajemstvím Boha. Ježíš roste, získává sílu a naplňuje se moudrostí v milosti toho Boha, před nímž se skrýval každý člověk už od začátku

Panno Maria, žila jsi s Ježíšem v Nazaretu v každé chvíli. Právě Ty jsi Ježíše učila to, co je lidské, krásné a dobré. V takovém životě, jež jsi žila v čase a dotýkala ses věčnosti, přemýšlela jsi o meči bolesti, který Ti byl předpovězen? Nevím to, ale vím, že když jsi zpozorovala, že Ježíš není ani s Tebou ani s Josefem, probodla Tvé srdce bolest. Někdo se snad zeptá, jak je možné, že svatí rodiče, jakými jste byli Ty, Matko, a sv. Josef, ztratili svoje dítě? Odpověď na tuto otázku je velmi prostá. Poutníci šli ve skupinách. Zvláště šly ženy a zvláště šli muži. A děti (do chvíle třináctých narozenin byl Pán Ježíš jako každé izraelské dítě brán jako dítě) běhaly mezi oběma skupinami poutníků. Ty sis, Maria, určitě myslela, že Ježíš je celou dobu s Josefem, a Josef byl přesvědčený, že Boží Syn putuje se svou matkou. Pokouším se představit si, Maria, Tvoje leknutí a starost, když sis uvědomila, že se vám Ježíš ztratil. Ztratil se na tři dny! Strašné tři dny Ježíšovy nepřítomnosti! Ty tři dny, v nichž určitě Tvoje Srdce bylo probodené mečem bolesti, mi přivádějí na mysl jiné tři dny. Tři dny, které teprve přijdou. Dny utrpení a čekání na Pánovo zmrtvýchvstání. Tehdy se Simeonovo proroctví zcela naplní. A Ty, Panno Maria, se staneš Bolestnou Matkou.

Pán Ježíš věděl, že Tvoje Srdce zažije bolest jak tehdy, kdy jsi ho hledala v jeho dvanácti letech, tak tehdy, když jsi trpěla spolu s ním v jeho utrpení a smrti. A možná proto Ti řekl už tehdy v Jeruzalémě, ve věku dvanácti let, že pokud se vzdálí nejen na vzdálenost tří dnů, ale na vzdálenost smrti a uložení v hrobě, máš ho hledat nikoli jen lidsky, ale žít vírou, že on je v tom, co náleží jeho Otci. A Bohu Otci patří nebeské království a věčný život!

Matko naše, tolik lidí nyní žije ztracených v hříchu, bez lásky, bez naděje. Mnohé trýzní sebevražedné myšlenky. Myšlenky plné zloby, neodpuštění a závisti. Tak mnozí trpí kvůli válce, hladu, bezdomovectví a nesouladu s nejbližšími. Tak mnoho lidských srdcí je probodených mečem bolesti. Víím, že Ty dobře znáš ta bolavá, ztracená lidská srdce. Ty svým mateřským srdcem soucítíš s každým, kdo trpí. A chceš, aby každý zažil moc Boží Lásky a Božího Milosrdenství. Právě láska k těm, kteří se ztratili, Tě přiměla žádat fatimské děti, mě a každého, kdo zná poselství z Fatimy, o modlitbu zadostiučinění a pokání za obrácení těch, jejichž spása je ohrožena a které s velkou něhou nazýváš ubohými hříšníky.

Když jsi hledala ztraceného dvanáctiletého Ježíše, když jsi s Ježíšem trpěla v Jeho utrpení a smrti na kříži, obětovala jsi svoje utrpení za ubohé hříšníky, aby každý mohl přijmout milost obrácení a smíření s Bohem. Tvoje utrpení, Panno Maria, trvá dál – protože nadále se díváš na ty, kteří spějí k věčnému zatracení. Hledíš okem a srdcem milující, něžné Matky, kterou věčná ztráta dětí bolí nevypověditelným způsobem.

Tolik bolesti, tolik Tvého utrpení, Panno Maria, je v tajemství nalezení Pána Ježíše v chrámě, že si musím položit otázku, proč toto tajemství nazýváme radostným tajemstvím? Víím, že radost je v nalezení Ježíše, ale předtím ... tolik utrpení... Přichází mi na mysl obraz ženy – matky, která když rodí svoje dítě, velice trpí, ale když už může přivinout novorozené dítě na svou hrud', zapomíná na bolest a je šťastná. Ale každý hříšník, jenž se obrací, je pro Tebe radostí a štěstím. A tak, Maria, jak se v utrpení za nás hříšníky účastníš Ježíšova utrpení, tak tehdy, kdy se hříšník obrací, máš účast na radosti Srdce Ježíše, dobrého pastýře, jenž s radostí bere na ramena ovci, která se našla. Děkuji Ti, Maria, za Tvoji bolest i za Tvoji radost. Amen.